

Službeni list

Europske unije

C 228

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 64.
14. lipnja 2021.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2021/C 228/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2021/C 228/02 Predmet C-572/18 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. travnja 2021. – thyssenkrupp Electrical Steel GmbH, thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Europska komisija („Žalba – Carinska unija – Uredba (EU) br. 952/2013 – Članak 211. stavak 6. – Odobrenje za unutarnju proizvodnju određenih elektročelika s orijentiranim kristalima – Rizik negativnog utjecaja na bitne interese proizvođača Unije – Ispitivanje gospodarskih uvjeta – Provedbena uredba (EU) 2015/2447 – Članak 259. – Zaključci Europske komisije o gospodarskim uvjetima – Članak 263. UFEU-a – Akt koji se ne može pobijati”) 2

2021/C 228/03 Predmet C-46/19 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. travnja 2021. – Vijeće Europske unije/Kurdistan Workers' Party (PKK), Europska komisija, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske („Žalba – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Borba protiv terorizma – Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP – Članak 1. stavci 3., 4. i 6. – Uredba (EZ) br. 2580/2001 – Članak 2. stavak 3. – Zadržavanje organizacije na popisu osoba, skupina i subjekata uključenih u teroristička djela – Uvjeti – Odluka nadležnog tijela – Daljnje postojanje rizika od uključenosti u terorističke aktivnosti – Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava – Odluka o preispitivanju nacionalne odluke na kojoj se temelji prvotno uvrštenje – Obveza obrazlaganja”) 3

HR

2021/C 228/04	Predmet C-485/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 22. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Krajský súd v Prešove – Slovačka) – LH/Profi Credit Slovakia s.r.o. („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 2008/48/EZ – Ugovori o potrošačkim kreditima – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe – Plaćanje izvršeno na temelju nezakonite odredbe – Neopravdano stjecanje zajmodavca – Zastara prava na povrat – Načela prava Unije – Načelo djelotvornosti – Članak 10. stavak. 2. Direktive 2008/48 – Informacije koje treba uključiti u ugovor o kreditu – Ukidanje određenih nacionalnih zahtjeva na temelju sudske prakse Suda – Tumačenje ranije verzije nacionalnog propisa u skladu s tom sudskom praksom – Vremenski učinci”)	3
2021/C 228/05	Predmet C-537/19: Presuda Suda (peto vijeće) od 22. travnja 2021. – Europska komisija/Republika Austrija („Povreda obveze države članice – Direktiva 2004/18/EZ – Ugovor o javnim radovima – Ugovor između javnog tijela i privatnog poduzeća čiji je predmet zakup još neizgrađene zgrade – Članak 1. – Izvršenje posla koji odgovara zahtjevima koje je naveo zakupnik – Članak 16. – Isključenost”)	4
2021/C 228/06	Predmet C-703/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 22. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – J.K./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach („Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 98. stavak 2. – Mogućnost država članica da primijene jednu ili dvije snižene stope PDV-a na određene isporuke robe ili usluga – Kvalifikacija komercijalne aktivnosti kao „pružanje usluga” – Točka 12.a Priloga III. – Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 – Članak 6. – Pojam „usluge restorana i cateringa” – Jela spremna za izravnu konzumaciju na licu mjesta u prodavateljevim prostorima ili u prostorima za konzumaciju hrane (food court) – Jela spremna za izravnu konzumaciju „za van”)	5
2021/C 228/07	Predmet C-826/19: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Korneuburg – Austrija) – WZ/Austrian Airlines AG („Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Odšteta i pomoć putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 6. – Zakašnjeli let – Članak 8. stavak 3. – Preusmjeravanje leta u drugu zračnu luku koja opslužuje isto mjesto, grad ili regiju – Pojam „otkazivanje” – Izvanredne okolnosti – Odšteta putnicima u zračnom prijevozu u slučaju otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u dolasku – Obveza snošenja troškova transfera između stvarne zračne luke dolaska i zračne luke za koju je izvršena rezervacija”)	5
2021/C 228/08	Predmet C-896/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 20. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Ġurisdiżzjoni Kostituzzjonali – Malta) – Repubblika/Il-Prim Ministru („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 2. UEU-a – Vrijednosti Europske unije – Vladavina prava – Članak 49. UEU-a – Pristupanje Uniji – Neopadanje razine zaštite vrijednosti Unije – Djelotvorna sudska zaštita – Članak 19. UEU-a – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Područje primjene – Neovisnost sudaca države članice – Postupak imenovanja – Ovlast predsjednika vlade – Sudjelovanje Odbora za imenovanje sudaca”)	7
2021/C 228/09	Predmet C-73/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 22. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – ZM u svojstvu stečajnog upravitelja društva Oeltrans Befrachtungsgesellschaft mbH/E. A. Frerichs („Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 1346/2000 – Stečajni postupci – Članak 4. – Pravo mjerodavno za stečajni postupak – Pravo države članice na području koje je postupak otvoren – Članak 13. – Radnje štetne za sve vjerovnike – Iznimka – Pretpostavke – Radnja za koju je mjerodavno pravo države članice različite od države u kojoj je postupak otvoren – Radnja koja se ne može pobijati na temelju tog prava – Uredba (EZ) br. 593/2008 – Pravo koje se primjenjuje na ugovorne obveze – Članak 12. stavak 1. točka (b) – Opseg mjerodavnog prava – Izvršenje njime predviđenih obveza – Plaćanje koje se izvršava u svrhu ispunjenja ugovora uređenog pravom države članice različite od države u kojoj je otvoren stečajni postupak – Izvršenje treće strane – Tužba radi povrata tog plaćanja u okviru stečajnog postupka – Pravo mjerodavno za navedeno plaćanje”)	8
2021/C 228/10	Predmet C-75/20: Presuda Suda (osmo vijeće) od 22. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Lifosa” UAB/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos („Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Carinski zakonik Zajednice – Uredba (EEZ) br. 2913/92 – Članak 29. stavak 1. – Članak 32. stavak 1. točka (e) podtočka i. – Carinski zakonik Unije – Uredba (EU) br. 952/2013 – Članak 70. stavak 1. – Članak 71. stavak 1. točka (e) podtočka i. – Određivanje carinske vrijednosti – Transakcijska vrijednost – Prilagodba – Cijena koja uključuje isporuku na granici”)	8

2021/C 228/11	Predmet C-13/19: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 3. ožujka 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Audiencia Provincial de Zaragoza – Španjolska) – Ibercaja Banco, SA/TJ, UK („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Ugovor o hipotekarnom kreditu – Nepošteni uvjeti – Klauzula o ograničenju promjenjivosti kamatne stope (tzv. odredba „o najnižoj kamatnoj stopi“) – Ugovor o obnovi – Odricanje od podnošenja tužbi protiv ugovornih odredbi – Neobvezatnost – Direktiva 2005/29/EZ – Nepoštena poslovna praksa poslovnih subjekata prema potrošačima – Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1.”)	9
2021/C 228/12	Predmet C-841/19: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 3. ožujka 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social nº 41 de Madrid – Španjolska) – JL/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Direktiva 2006/54/EZ – Članak 2. stavak 1. i članak 4. – Jednakost plaća muškaraca i žena – Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom – Članak 4. – Radnici koji rade u nepunom radnom vremenu, pretežito žene – Državna institucija koja dotičnim radnicima jamči plaćanje potraživanja koja im nesolventni poslodavci nisu platili – Gornja granica za plaćanje tih potraživanja – Iznos smanjene gornje granice za radnike koji rade u nepunom radnom vremenu ovisno o odnosu između njihova radnog vremena i radnog vremena radnika koji rade u punom radnom vremenu – Načelo pro rata temporis”)	10
2021/C 228/13	Predmet C-507/20: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 3. ožujka 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Pécsi Törvényszék – Mađarska) – FGSZ Földgázszállító Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 90. – Smanjenje oporezivog iznosa – Potpuno ili djelomično neplaćanje cijene – Tražbina koja je postala konačno nenaplativa – Zastarni rok za zahtijevanje naknadnog smanjenja oporezivog iznosa PDV-a – Dan od kojega rok počinje teći”) . . .	11
2021/C 228/14	Predmet C-523/20: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 3. ožujka 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Győri Törvényszék – Mađarska) – Koppány 2007 Kft./Vas Megyei Kormányhivatal („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Socijalna sigurnost – Uredba (EU) br. 1231/2010 – Primjenjivo zakonodavstvo – Potvrda A 1 – Članak 1. – Proširenje primjene potvrde A1 na državljane trećih zemalja koji zakonito borave na području države članice – Zakonito boravište – Pojam”)	11
2021/C 228/15	Predmet C-592/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. studenoga 2020. uputio Landgericht Düsseldorf (Njemačka) – NT, RV, BS, ER/British Airways plc	12
2021/C 228/16	Predmet C-681/20 P: Žalba koju je 16. prosinca 2020. podnio smart things solutions GmbH. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 15. listopada 2020. u predmetu T-48/19, smart things solutions/EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things)	12
2021/C 228/17	Predmet C-41/21 P: Žalba koju je 26. siječnja 2021. podnio Allergan Holdings France protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 18. studenoga 2020. u predmetu T-664/19, Allergan Holdings France/EUIPO – Dermavita (JUVEDERM ULTRA)	13
2021/C 228/18	Predmet C-50/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. siječnja 2021. uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španjolska) – Prestige and Limousine, S.L./Área Metropolitana de Barcelona . . .	13
2021/C 228/19	Predmet C-54/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. siječnja 2021. uputio Krajową Izbę Odwoławczą (Poljska) – Konsorcjum: ANTEA POLSKA S.A., „Pectore-Eco” sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy/Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie	14
2021/C 228/20	Predmet C-63/21 P: Žalba koju je 2. veljače 2021. podnijela Laure Camerin protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 24. studenoga 2020. u predmetu T-367/19, Camerin/Komisija	16

2021/C 228/21	Predmet C-90/21 P: Žalba koju su 12. veljače 2021. podnijeli Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 2. prosinca 2020. u predmetu T-247/19, Thunus i dr./EIB	16
2021/C 228/22	Predmet C-91/21 P: Žalba koju su 12. veljače 2021. podnijeli Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 2. prosinca 2020. u predmetu T-318/19, Thunus i dr./EIB	17
2021/C 228/23	Predmet C-111/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. veljače 2021. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – BT/Laudamotion GmbH	18
2021/C 228/24	Predmet C-146/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2021. uputila Curtea de Apel București (Rumunjska) – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice/VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București -Serviciul Soluționare Contestații 1	19
2021/C 228/25	Predmet C-159/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2021. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – GM/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság i dr.	19
2021/C 228/26	Predmet C-168/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2021. uputio Cour de cassation (Francuska) – Procureur général près la cour d'appel d'Angers/KL	20
2021/C 228/27	Predmet C-172/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2021. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – EF/Deutsche Lufthansa AG	21
2021/C 228/28	Predmet C-183/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. ožujka 2021. uputio Landgericht Saarbrücken (Njemačka) – Maxxus Group GmbH & Co. KG/Globus Holding Gm 202103296bH & Co. KG	21
2021/C 228/29	Predmet C-187/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. ožujka 2021. uputio Kúria (Mađarska) – FAWKES Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	22
2021/C 228/30	Predmet C-188/21: aza prethodnu odluku koji je 25. ožujka 2021. uputila Kúria (Mađarska) – Megatherm-Csillaghegy Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	23
2021/C 228/31	Predmet C-189/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. ožujka 2021. uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven – R. en R./Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	23
2021/C 228/32	Predmet C-194/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. ožujka 2021. uputio de Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën/X	24
2021/C 228/33	Predmet C-195/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. ožujka 2021. uputio Rayonen sad Lukovit (Bugarska) – LB/Smetna palata na Republika Bulgaria	24
2021/C 228/34	Predmet C-203/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2021. uputio Okrazhen sad Burgas (Bugarska) – kazneni postupak protiv „DELTA STROY 2003” EOOD	25
2021/C 228/35	Predmet C-246/21 P: Žalba koju je 19. travnja 2021. podnio Europski parlament protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 3. veljače 2021. u predmetu T-17/19, Europski parlament/Giulia Moi	26
2021/C 228/36	Predmet C-469/19: Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 4. ožujka 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Postupak koji je pokrenuo All in One Star Ltd	27
2021/C 228/37	Predmet C-606/20: Rješenje predsjednika Suda od 26. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Düsseldorf – Njemačka) – EZ/Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal	27

Opći sud

2021/C 228/38	Predmet T-504/19: Presuda Općeg suda od 14. travnja 2021. – Crédit lyonnais/ESB („Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucija – Članak 4. stavak 1. točka (d) i stavak 3. Uredbe (EU) br. 1024/2013 – Izračun omjera financijske poluge – ESB-ovo djelomično odbijanje da odobri isključivanje izloženosti koje ispunjavanju određene uvjete – Članak 429. stavak 14. Uredbe (EU) br. 575/2013 – Izostanak ispitivanja svih relevantnih elemenata konkretnog slučaja – Pravomoćnost – Članak 266. UFEU-a”)	28
2021/C 228/39	Predmet T-415/19: Rješenje Općeg suda od 9. travnja 2021. – Laroni/Parlament („Institucionalno pravo – Jedinствeni statut europskih zastupnika – Europski zastupnici izabrani u talijanskim izbornim jedinicama – Odluka br. 14/2018 u području mirovina koju je donio Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma, Italija) – Izmjena iznosa mirovina talijanskih nacionalnih zastupnika – Posljedična izmjena iznosa mirovina određenih bivših europskih zastupnika izabranih u Italiji koju je proveo Europski parlament – Tužiteljeva smrt – Nenastavljanje postupka od strane pravnih sljednika – Obustava postupka”)	29
2021/C 228/40	Predmet T-496/20: Rješenje Općeg suda od 8. travnja 2021. – CRII-GEN i dr./Komisija („Tužba za poništenje – Sredstva za zaštitu bilja – Aktivna tvar glifosat – Zahtjev za preispitivanje radi povlačenja ili izmjene odobrenja – Članak 21. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 – Odbijanje – Akt koji se ne može pobijati”)	29
2021/C 228/41	Predmet T-157/21: Tužba podnesena 22. ožujka 2021. – RG/Vijeće	30
2021/C 228/42	Predmet T-171/21: Tužba podnesena 29. ožujka 2021. – Ubisoft Entertainment/EUIPO – Huawei Technologies (FOR HONOR)	31
2021/C 228/43	Predmet T-172/21: Tužba podnesena 31. ožujka 2021. – Valve/Komisija	32
2021/C 228/44	Predmet T-207/21: Tužba podnesena 16. travnja 2021. – Polynt/ECHA	32
2021/C 228/45	Predmet T-208/21: Tužba podnesena 16. travnja 2021. – Dorit/EUIPO – Erwin Suter (DORIT)	33
2021/C 228/46	Predmet T-210/21: Tužba podnesena 19. travnja 2021. – Vintae Luxury Wine Specialists/EUIPO – R. Lopez de Heredia Viña Tondonia (LOPEZ DE HARO)	34
2021/C 228/47	Predmet T-213/21: Tužba podnesena 16. travnja 2021. – Mlékárna Hlinsko/Komisija	35
2021/C 228/48	Predmet T-217/21: Tužba podnesena 20. travnja 2021. – SB/eu-LISA	36
2021/C 228/49	Predmet T-219/21: Tužba podnesena 23. travnja 2021. – Agora Invest/EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOSIA)	37
2021/C 228/50	Predmet T-221/21: Tužba podnesena 25. travnja 2021. – Italija/Komisija	38
2021/C 228/51	Predmet T-222/21: Tužba podnesena 26. travnja 2021. – Shopify/EUIPO – Rossi i drugi (Shoppi)	39
2021/C 228/52	Predmet T-224/21: Tužba podnesena 27. travnja 2021. – PepsiCo/EUIPO (Smartfood)	40
2021/C 228/53	Predmet T-225/21: Tužba podnesena 27. travnja 2021. – Ryanair/Komisija	40
2021/C 228/54	Predmet T-226/21: Tužba podnesena 27. travnja 2021. – Retail Royalty/EUIPO – Fashion Energy (prikaz orla)	41

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2021/C 228/01)***Posljednja objava**

SL C 217, 7.6.2021.

Prethodne objave

SL C 206, 31.5.2021.

SL C 189, 17.5.2021.

SL C 182, 10.5.2021.

SL C 180, 10.5.2021.

SL C 163, 3.5.2021.

SL C 148, 26.4.2021.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. travnja 2021. – thyssenkrupp Electrical Steel GmbH, thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Europska komisija

(Predmet C-572/18 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Carinska unija – Uredba (EU) br. 952/2013 – Članak 211. stavak 6. – Odobrenje za unutarnju proizvodnju određenih elektročelika s orijentiranim kristalima – Rizik negativnog utjecaja na bitne interese proizvođača Unije – Ispitivanje gospodarskih uvjeta – Provedbena uredba (EU) 2015/2447 – Članak 259. – Zaključci Europske komisije o gospodarskim uvjetima – Članak 263. UFEU-a – Akt koji se ne može pobijati”)

(2021/C 228/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: thyssenkrupp Electrical Steel GmbH, thyssenkrupp Electrical Steel Ugo (zastupnici: M. Günes i L. C. Heinisch, Rechtsanwälte)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i F. Clotuche-Duvieusart, agenti)

Izreka

1. Odbija se žalba u predmetu C-572/18 P.
2. Društva thyssenkrupp Electrical Steel GmbH i thyssenkrupp Electrical Steel Ugo snosit će vlastite troškove i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 436, 3. 12. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. travnja 2021. – Vijeće Europske unije/Kurdistan Workers' Party (PKK), Europska komisija, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske

(Predmet C-46/19 P) ⁽¹⁾

(„*Žalba – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Borba protiv terorizma – Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP – Članak 1. stavci 3., 4. i 6. – Uredba (EZ) br. 2580/2001 – Članak 2. stavak 3. – Zadržavanje organizacije na popisu osoba, skupina i subjekata uključenih u teroristička djela – Uvjeti – Odluka nadležnog tijela – Daljnje postojanje rizika od uključenosti u terorističke aktivnosti – Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava – Odluka o preispitivanju nacionalne odluke na kojoj se temelji prvotno uvrštenje – Obveza obrazlaganja*”)

(2021/C 228/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: B. Driessen i S. Van Overmeire, agenti)

Druge stranke u postupku: Kurdistan Workers' Party (PKK) (zastupnici: A. M. van Eik i T. M. D. Buruma, *advocaten*), Europska komisija (zastupnici: R. Tricot, T. Ramopoulos i J. Norris, agenti), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: u početku S. Brandon, agent, uz asistenciju P. Nevill, *barrister*, a zatim F. Shibli i S. McCrory, agenti, uz asistenciju P. Nevill, *barrister*)

Intervenijenti u potporu tuženicima: Francuska Republika (zastupnici: A.-L. Desjonquères, B. Fodda i J.-L. Carré, agenti), Kraljevina Nizozemska, (zastupnici: M. K. Bulterman i J. Langer, agenti)

Izreka

1. Točke 1. do 11., 13. i 14. izreke presude Općeg suda Europske unije od 15. studenoga 2018., PKK/Vijeće (T-316/14, EU:T:2018:788), se ukidaju.
2. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 103, 18. 3. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 22. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Krajský súd v Prešove – Slovačka) – LH/Profi Credit Slovakia s.r.o.

(Predmet C-485/19) ⁽¹⁾

(„*Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 2008/48/EZ – Ugovori o potrošačkim kreditima – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe – Plaćanje izvršeno na temelju nezakonite odredbe – Neopravdano stjecanje zajmodavca – Zastara prava na povrat – Načela prava Unije – Načelo djelotvornosti – Članak 10. stavak 2. Direktive 2008/48 – Informacije koje treba uključiti u ugovor o kreditu – Ukidanje određenih nacionalnih zahtjeva na temelju sudske prakse Suda – Tumačenje ranije verzije nacionalnog propisa u skladu s tom sudskom praksom – Vremenski učinci*”)

(2021/C 228/04)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský súd v Prešove

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: LH

Tuženik: Profi Credit Slovakia s.r.o.

Izreka

1. Načelo djelotvornosti treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se propisuje da se na tužbu koju podnosi potrošač radi povrata neopravdano plaćenih iznosa na temelju nepoštenih odredaba u smislu Direktive Vijeća 93/13/EZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ili odredaba protivnih zahtjevima iz Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ primjenjuje rok zastare od tri godine koji počinje teći od dana kada je došlo do stjecanja bez osnove.
2. Članak 10. stavak 2. i članak 22. stavak 1. Direktive 2008/48, kako su protumačeni u presudi od 9. studenoga 2016., Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), primjenjuju se na ugovor o kreditu koji je sklopljen prije objave te presude i prije izmjene nacionalnog propisa izvršene radi usklađivanja s tumačenjem iz navedene presude.

(¹) SL C 305, 9. 9. 2019.

Presuda Suda (peto vijeće) od 22. travnja 2021. – Europska komisija/Republika Austrija

(Predmet C-537/19) (¹)

(„Povreda obveze države članice – Direktiva 2004/18/EZ – Ugovor o javnim radovima – Ugovor između javnog tijela i privatnog poduzeća čiji je predmet zakup još neizgrađene zgrade – Članak 1. – Izvršenje posla koji odgovara zahtjevima koje je naveo zakupnik – Članak 16. – Isključenost”)

(2021/C 228/05)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Haasbeek, M. Noll-Ehlers i P. Ondrušek, agenti)

Tuženik: Republika Austrija (zastupnici: u početku M. Fruhmann, a zatim J. Schmoll, agenti)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 295, 2. 9. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 22. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – J.K./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

(Predmet C-703/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 98. stavak 2. – Mogućnost država članica da primijene jednu ili dvije snižene stope PDV-a na određene isporuke robe ili usluga – Kvalifikacija komercijalne aktivnosti kao „pružanje usluga” – Točka 12.a Priloga III. – Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 – Članak 6. – Pojam „usluge restorana i cateringa” – Jela spremna za izravnu konzumaciju na licu mjesta u prodavateljevim prostorima ili u prostorima za konzumaciju hrane (food court) – Jela spremna za izravnu konzumaciju „za van””)

(2021/C 228/06)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: J.K.

Tuženik: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

uz sudjelovanje: Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

Izreka

Članak 98. stavak 2. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom 2009/47/EZ Vijeća od 5. svibnja 2009. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o sniženim stopama poreza na dodanu vrijednost, u vezi s točkom 12.a Priloga III. toj direktivi i člankom 6. Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112, treba tumačiti na način da pojam „usluge restorana i cateringa” obuhvaća isporuku hrane i pića popraćenu dostatnim popratnim uslugama, namijenjenima omogućavanju njihove izravne konzumacije od strane konačnog konzumenta, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri. Kada konačni konzument odluči da se neće koristiti materijalnim i ljudskim resursima koje mu je porezni obveznik stavio na raspolaganje za konzumaciju isporučene hrane, valja smatrati da isporuka te hrane nije popraćena nikakvim popratnim uslugama.

⁽¹⁾ SL C 27, 27. 1. 2020.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Korneuburg – Austrija) – WZ/Austrian Airlines AG

(Predmet C-826/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Odšteta i pomoć putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 6. – Zakašnjeli let – Članak 8. stavak 3. – Preusmjeravanje leta u drugu zračnu luku koja opslužuje isto mjesto, grad ili regiju – Pojam „otkazivanje” – Izvanredne okolnosti – Odšteta putnicima u zračnom prijevozu u slučaju otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u dolasku – Obveza snošenja troškova transfera između stvarne zračne luke dolaska i zračne luke za koju je izvršena rezervacija”)

(2021/C 228/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Korneuburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WZ

Tuženik: Austrian Airlines AG

Izreka

1. Članak 8. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 treba tumačiti na način da, u slučaju kada je let preusmjeren u zračnu luku koja opslužuje isto mjesto kao i zračna luka za koju je izvršena rezervacija, snošenje troškova transfera putnikâ između dviju zračnih luka, predviđeno tom odredbom, nije uvjetovano time da se prva zračna luka nalazi na području istog mjesta, grada ili regije kao i druga zračna luka.
2. Članak 5. stavak 1. točku (c), članak 7. stavak 1. i članak 8. stavak 3. Uredbe br. 261/2004 treba tumačiti na način da zbog preusmjerenog leta koji završava u zračnoj luci različitoj od zračne luke za koju je izvršena rezervacija, ali koja opslužuje isto mjesto, grad ili regiju, za putnika ne može nastati pravo na odštetu s osnove otkazivanja leta. Međutim, putnik leta preusmjerenog u zamjensku zračnu luku koja opslužuje isto mjesto, grad ili regiju kao i zračna luka za koju je izvršena rezervacija u načelu ima pravo na odštetu na temelju te uredbe kada na svoje konačno odredište dođe tri ili više sati nakon vremena dolaska koje je izvorno predvidio stvarni zračni prijevoznik.
3. Članke 5. i 7. te članak 8. stavak 3. Uredbe br. 261/2004 treba tumačiti na način da, kako bi se odredila duljina kašnjenja u dolasku koje je pretrpio putnik preusmjerenog leta koji je završio u zračnoj luci različitoj od one za koju je izvršena rezervacija, ali koja opslužuje isto mjesto, grad ili regiju, kao referentno vrijeme treba uzeti ono u koje je putnik, nakon transfera, stvarno stigao u zračnu luku za koju je izvršena rezervacija ili, prema potrebi, u drugo obližnje odredište dogovoreno sa stvarnim zračnim prijevoznikom.
4. Članak 5. stavak 3. Uredbe br. 261/2004 treba tumačiti na način da se stvarni zračni prijevoznik, kako bi se oslobodio svoje obveze isplate odštete putnicima u slučaju dužeg kašnjenja leta u dolasku, može pozvati na „izvanrednu okolnost” koja nije utjecala na navedeni zakašnjeni let, nego na prethodni let koji je on izveo istim zrakoplovom tijekom pretpredzadnje rotacije tog zrakoplova, pod uvjetom da postoji izravna uzročna veza između nastanka te okolnosti i dužeg kašnjenja kasnijeg leta u dolasku, ocjena čega je na sudu koji je uputio zahtjev, uzimajući osobito u obzir način na koji predmetni stvarni zračni prijevoznik izvodi let zrakoplovom.
5. Članak 8. stavak 3. Uredbe br. 261/2004 treba tumačiti na način da je stvarni zračni prijevoznik, u slučaju kada preusmjereni let završava u zračnoj luci različitoj od one za koju je izvršena rezervacija, ali koja opslužuje isto mjesto, grad ili regiju, dužan na vlastitu inicijativu putniku ponuditi snošenje troškova transfera do zračne luke za koju je izvršena rezervacija odnosno, prema potrebi, do drugog obližnjeg odredišta u dogovoru s navedenim putnikom.
6. Članak 8. stavak 3. Uredbe br. 261/2004 treba tumačiti na način da zbog povrede obveze stvarnog zračnog prijevoznika da snosi troškove transfera putnika između zračne luke dolaska i zračne luke za koju je izvršena rezervacija odnosno drugog obližnjeg odredišta u dogovoru s putnikom, za putnika ne nastaje pravo na paušalnu odštetu iz članka 7. stavka 1. te uredbe. Međutim, putnik zbog povrede te obveze ima pravo na povrat iznosa troškova koji su mu nastali te koji su, s obzirom na okolnosti svakog pojedinačnog slučaja, nužni, prikladni i razumni kako bi se nadoknadio taj prijevoznikov propust.

(¹) SL C 77, 9. 3. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 20. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali – Malta) – Repubblika/Il-Prim Ministru

(Predmet C-896/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 2. UEU-a – Vrijednosti Europske unije – Vladavina prava – Članak 49. UEU-a – Pristupanje Uniji – Neopadanje razine zaštite vrijednosti Unije – Djelotvorna sudska zaštita – Članak 19. UEU-a – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Područje primjene – Neovisnost sudaca države članice – Postupak imenovanja – Ovlast predsjednika vlade – Sudjelovanje Odbora za imenovanje sudaca”)

(2021/C 228/08)

Jezik postupka: malteški

Sud koji je uputio zahtjev

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Repubblika

Tuženik: Il-Prim Ministru

uz sudjelovanje: WY

Izreka

1. Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a treba tumačiti na način da se može primijeniti u predmetu u kojem nacionalni sud odlučuje o tužbi predviđenoj nacionalnim pravom kojom se traži da taj sud odluči o usklađenosti s pravom Unije nacionalnih odredaba kojima je uređen postupak imenovanja sudaca države članice kojoj taj sud pripada. Za potrebe tumačenja te odredbe mora se na odgovarajući način uzeti u obzir članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
2. Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protive nacionalne odredbe koje predsjedniku vlade dotične države članice dodjeljuju odlučujuću ovlast u postupku imenovanja sudaca, pri čemu se u tom postupku predviđa intervencija neovisnog tijela zaduženog osobito za procjenu kandidata za mjesto suca i za pružanje mišljenja tom predsjedniku vlade.

⁽¹⁾ SL C 77, 9. 3. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 22. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – ZM u svojstvu stečajnog upravitelja društva Oeltrans Befrachtungsgesellschaft mbH/E. A. Frerichs

(Predmet C-73/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 1346/2000 – Stečajni postupci – Članak 4. – Pravo mjerodavno za stečajni postupak – Pravo države članice na području koje je postupak otvoren – Članak 13. – Radnje štetne za sve vjerovnike – Iznimka – Pretpostavke – Radnja za koju je mjerodavno pravo države članice različite od države u kojoj je postupak otvoren – Radnja koja se ne može pobijati na temelju tog prava – Uredba (EZ) br. 593/2008 – Pravo koje se primjenjuje na ugovorne obveze – Članak 12. stavak 1. točka (b) – Opseg mjerodavnog prava – Izvršenje njime predviđenih obveza – Plaćanje koje se izvršava u svrhu ispunjenja ugovora uređenog pravom države članice različite od države u kojoj je otvoren stečajni postupak – Izvršenje treće strane – Tužba radi povrata tog plaćanja u okviru stečajnog postupka – Pravo mjerodavno za navedeno plaćanje”)

(2021/C 228/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ZM u svojstvu stečajnog upravitelja društva Oeltrans Befrachtungsgesellschaft mbH

Tuženik: E. A. Frerichs

Izreka

Članak 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku i članak 12. stavak 1. točku (b) Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) treba tumačiti na način da pravo mjerodavno za ugovor na temelju potonje uredbe također uređuje plaćanje koje treća strana izvršava u svrhu ispunjenja ugovorne obveze plaćanja jedne od ugovornih strana kad se, u okviru stečajnog postupka, to plaćanje osporava kao radnja štetna za sve vjerovnike.

⁽¹⁾ SL C 191, 8. 6. 2020.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 22. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Lifosa” UAB/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Predmet C-75/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Carinski zakonik Zajednice – Uredba (EEZ) br. 2913/92 – Članak 29. stavak 1. – Članak 32. stavak 1. točka (e) podtočka i. – Carinski zakonik Unije – Uredba (EU) br. 952/2013 – Članak 70. stavak 1. – Članak 71. stavak 1. točka (e) podtočka i. – Određivanje carinske vrijednosti – Transakcijska vrijednost – Prilagodba – Cijena koja uključuje isporuku na granici”)

(2021/C 228/10)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Lifosa” UAB

Tuženik: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

uz sudjelovanje: Kauno teritorinė muitinė, „Transchema” UAB

Izreka

Članak 29. stavak 1. i članak 32. stavak 1. točku (e) podtočku i. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice te članak 70. stavak 1. i članak 71. stavak 1. točku (e) podtočku i. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije treba tumačiti na način da u svrhu određivanja carinske vrijednosti uvezene robe njezinoj transakcijskoj vrijednosti nije potrebno dodati troškove koje je stvarno snosio proizvođač radi prijevoza te robe do mjesta na kojem je ona unesena u carinsko područje Europske unije ako u skladu s dogovorenim uvjetima isporuke obvezu snošenja tih troškova ima proizvođač, i to čak i kad navedeni troškovi premašuju cijenu koju je stvarno platio uvoznik, ako ta cijena odgovara stvarnoj vrijednosti navedene robe, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 137, 27. 4. 2020.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 3. ožujka 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Audiencia Provincial de Zaragoza – Španjolska) – Ibercaja Banco, SA/TJ, UK

(Predmet C-13/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Ugovor o hipotekarnom kreditu – Nepošteni uvjeti – Klauzula o ograničenju promjenjivosti kamatne stope (tzv. odredba „o najnižoj kamatnoj stopi”) – Ugovor o obnovi – Odricanje od podnošenja tužbi protiv ugovornih odredbi – Neobvezatnost – Direktiva 2005/29/EZ – Nepoštena poslovna praksa poslovnih subjekata prema potrošačima – Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1.”)

(2021/C 228/11)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Zaragoza

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ibercaja Banco, SA

Tuženici: TJ, UK

Izreka

1. Članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da odredba ugovora sklopljenog između prodavatelja robe ili pružatelja usluge i potrošača, čija bi se nepoštenost mogla utvrditi u sudskom postupku, može biti predmet ugovora o obnovi sklopljenog između tog prodavatelja robe ili pružatelja usluge i tog potrošača, kojim se potrošač odriče učinaka do kojih bi dovelo proglašenje nepoštenosti te odredbe, pod uvjetom da to odricanje proizlazi iz potrošačeva slobodnog i informiranog pristanka, što je na nacionalnom sudu da provjeri. Nasuprot tomu, ugovorna odredba kojom se taj potrošač odriče sudskih tužbi u budućim sporovima, koje se temelje na pravima koje ima na temelju Direktive 93/13, ne obvezuje navedenog potrošača.

2. Članak 3. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da se za odredbu ugovora o hipotekarnom kreditu, sklopljenog između prodavatelja robe ili pružatelja usluge i potrošača, kojom se nastoji izmijeniti potencijalno nepoštena odredba ranijeg ugovora sklopljenog između njih ili kojom se predviđa da se taj potrošač odriče svih tužbi protiv tog prodavatelja robe ili pružatelja usluge, može smatrati da nije bila predmet pojedinačnih pregovora ako taj potrošač nije mogao utjecati na sadržaj nove odredbe, što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
3. Članke 3. do 5. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da zahtjev transparentnosti koji na temelju tih odredbi obvezuje prodavatelja robe ili pružatelja usluge podrazumijeva da, prilikom sklapanja ugovora o obnovi kojim se, s jedne strane, nastoji izmijeniti potencijalno nepoštena odredba ranijeg ugovora i kojim se, s druge strane, predviđa da se potrošač odriče svih tužbi protiv prodavatelja robe ili pružatelja usluge, taj potrošač mora biti u mogućnosti razumjeti sve odlučujuće pravne i gospodarske posljedice koje za njega proizlaze iz sklapanja tog ugovora o obnovi.
4. Deseto i trinaesto pitanje koje je postavila Audiencia Provincial de Zaragoza (Provincijski sud u Zaragozi, Španjolska) očito su nedopušteni.

(¹) SL C 148, 29. 4. 2019.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 3. ožujka 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n° 41 de Madrid – Španjolska) – JL/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Predmet C-841/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Direktiva 2006/54/EZ – Članak 2. stavak 1. i članak 4. – Jednakost plaća muškaraca i žena – Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom – Članak 4. – Radnici koji rade u nepunom radnom vremenu, pretežito žene – Državna institucija koja dotičnim radnicima jamči plaćanje potraživanja koja im nesolventni poslodavci nisu platili – Gornja granica za plaćanje tih potraživanja – Iznos smanjene gornje granice za radnike koji rade u nepunom radnom vremenu ovisno o odnosu između njihova radnog vremena i radnog vremena radnika koji rade u punom radnom vremenu – Načelo pro rata temporis”)

(2021/C 228/12)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 41 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: JL

Tuženik: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Izreka

Članak 2. stavak 1. i članak 4. Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se, kad je riječ o plaćanju odgovorne državne institucije neisplaćenih plaća i naknada štete radnicima zbog nesolventnosti njihova poslodavca, predviđa gornju granicu za to plaćanje u pogledu radnika koji rade u punom radnom vremenu koja je, kada je riječ o radnicima koji rade u nepunom radnom vremenu, smanjena proporcionalno radnom vremenu koje su potonji odradili u odnosu na radno vrijeme koje su odradili radnici koji rade u punom radnom vremenu.

(¹) SL C 45, 10. 2. 2020.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 3. ožujka 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Pécsi Törvényszék – Mađarska) – FGSZ Földgázszállító Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-507/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 90. – Smanjenje oporezivog iznosa – Potpuno ili djelomično neplaćanje cijene – Tražbina koja je postala konačno nenaplativa – Zastarni rok za zahtijevanje naknadnog smanjenja oporezivog iznosa PDV-a – Dan od kojega rok počinje teći”)

(2021/C 228/13)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Pécsi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FGSZ Földgázszállító Zrt.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Izreka

Članak 90. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, u vezi s načelima porezne neutralnosti i djelotvornosti, treba tumačiti na način da, kada država članica odredi zastarni rok po čijem isteku porezni obveznik, koji ima tražbinu koja je postala konačno nenaplativa, više ne može ostvariti svoje pravo na smanjenje porezne osnovice, taj rok treba početi teći od dana kada je tražbina postala konačno nenaplativa, a ne od prvotno predviđenog datuma ispunjenja obveze plaćanja.

⁽¹⁾ SL C 28, 25. 1. 2021.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 3. ožujka 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Győri Törvényszék – Mađarska) – Koppány 2007 Kft./Vas Megyei Kormányhivatal

(Predmet C-523/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Socijalna sigurnost – Uredba (EU) br. 1231/2010 – Primjenjivo zakonodavstvo – Potvrda A 1 – Članak 1. – Proširenje primjene potvrde A1 na državljane trećih zemalja koji zakonito borave na području države članice – Zakonito boravište – Pojam”)

(2021/C 228/14)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Győri Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Koppány 2007 Kft.

Tuženik: Vas Megyei Kormányhivatal

Izreka

Članak 1. Uredbe (EU) br. 1231/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o proširenju primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004 i Uredbe (EZ) br. 987/2009 na državljane trećih zemalja koji tim uredbama još nisu obuhvaćeni isključivo na temelju svog državljanstva, treba tumačiti na način da se državljani trećih zemalja koji privremeno borave u državi članici na temelju boravišne dozvole, raspolažu prijavom smještaja koju je odobrilo tijelo nadležno za strane koordinacije iz Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 465/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. i Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004, u svrhu određivanja zakonodavstva u području socijalne sigurnosti kojem oni podliježu ako zakonito borave i rade na području država članica.

(¹) SL C 28, 25. 1. 2021.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. studenoga 2020. uputio Landgericht Düsseldorf (Njemačka) –
NT, RV, BS, ER/British Airways plc**

(Predmet C-592/20)

(2021/C 228/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: NT, RV, BS, ER

Tuženik: British Airways plc

Sud (deveto vijeće) je rješenjem od 22. travnja 2021. presudio da članak 2. točku (b) i članak 7. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (¹) treba tumačiti na način da u okviru povezanog leta koji se sastoji od dvaju dijelova leta za koje je izvršena jedinstvena rezervacija, putnik koji je pretrpio kašnjenje na konačno odredište od tri ili više sati zbog otkazivanja drugog dijela leta, koji je trebao izvesti zračni prijevoznik različit od onog s kojim je taj putnik sklopio ugovor o prijevozu, može podnijeti tužbu za naknadu štete na temelju članka 7. stavka 1. te uredbe protiv tog zračnog prijevoznika i od njega tražiti isplatu odštete predviđene tom odredbom, određene s obzirom na ukupnu udaljenost tog povezanog leta, između mjesta polaska prvog dijela leta i mjesta dolaska drugog dijela leta.

(¹) SL 2004., L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Žalba koju je 16. prosinca 2020. podnio smart things solutions GmbH. protiv presude Općeg suda
(drugo vijeće) od 15. listopada 2020. u predmetu T-48/19, smart things solutions/EUIPO – Samsung
Electronics (smart:)things)**

(Predmet C-681/20 P)

(2021/C 228/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: smart things solutions GmbH (zastupnik: R. Dissmann, *Rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Samsung Electronics GmbH

Rješenjem od 24. ožujka 2021., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da žalba nije dopuštena i da društvo smart things solutions GmbH treba snositi vlastite troškove.

Žalba koju je 26. siječnja 2021. podnio Allergan Holdings France protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 18. studenoga 2020. u predmetu T-664/19, Allergan Holdings France/EUIPO – Dermavita (JUVEDERM ULTRA)

(Predmet C-41/21 P)

(2021/C 228/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Allergan Holdings France (zastupnici: T. de Haan, *avocat*, i J. Day, *solicitor*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Dermavita Co. Ltd

Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je rješenjem od 29. travnja 2021. utvrdio da se žalba ne dopušta i da će društvo Allergan Holdings France snositi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. siječnja 2021. uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španjolska) – Prestige and Limousine, S.L./Área Metropolitana de Barcelona

(Predmet C-50/21)

(2021/C 228/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Prestige and Limousine, S.L.

Tuženik: Área Metropolitana de Barcelona

Prethodna pitanja

1. Protive li se članku 49. i članku 107. stavku 1. UFEU-a dva nacionalna propisa, zakonodavni i regulatorni, kojima se odobrenja za VPN-e ⁽¹⁾ bez opravdanog razloga ograničavaju na omjer od jednog odobrenja na svakih trideset dozvola za taksi ili manje?
2. Protivi li se članku 49. i članku 107. stavku 1. UFEU-a nacionalni propis kojim se bez opravdanog razloga uspostavljaju drugo odobrenje i dodatni kriteriji za VPN-e koji namjeravaju pružati usluge u gradu?

⁽¹⁾ Privatni najam vozila uz vozača

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. siječnja 2021. uputio Krajową Izbę Odwoławczą (Poljska) –
Konsorcjum: ANTEA POLSKA S.A., „Pectore-Eco” sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska –
Państwowy Instytut Badawczy/Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie**

(Predmet C-54/21)

(2021/C 228/19)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Krajowa Izba Odwoławcza

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Konsorcjum: ANTEA POLSKA S.A., „Pectore-Eco” sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy

Tuženik: Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

Prethodna pitanja

1. Može li se na temelju načela jednakog i nediskriminirajućeg postupanja prema gospodarskim subjektima te načela transparentnosti utvrđenih u članku 18. stavku 1. Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/24/EU) članak 21. stavak 1. Direktive 2014/24/EU i članak 2. točka 1. Direktive (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti neotkrivenih znanja i iskustva te poslovnih informacija (poslovne tajne) od nezakonitog pribavljanja, korištenja i otkrivanja ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2016/943), osobito u njima sadržani izrazi „u svojoj ukupnosti ili u točnoj strukturi i sklopu svojih sastavnih dijelova [nisu] općenito poznate ili lako dostupne” i „imaju komercijalnu vrijednost zbog toga što su tajne” te navod da „javni naručitelj ne otkriva informacije koje su gospodarski subjekti označili kao povjerljive”, tumačiti na način da gospodarski subjekt kao poslovnu tajnu može ograničiti bilo koju informaciju zato što je ne želi otkriti gospodarskom subjektu koji se s njim natječe?
2. Može li se na temelju načela jednakog i nediskriminirajućeg postupanja prema gospodarskim subjektima te načela transparentnosti utvrđenih u članku 18. stavku 1. Direktive 2014/24/EU članak 21. stavak 1. Direktive 2014/24/EU i članak 2. točka 1. Direktive 2016/943 tumačiti na način da gospodarski subjekti koji se natječu za dodjelu ugovora o javnoj nabavi mogu u cijelosti ili djelomično ograničiti dokumente navedene u člancima 59. i 60. Direktive 2014/24/EU i u Prilogu XII. Direktivi 2014/24/EU kao poslovnu tajnu, osobito u pogledu navođenja potrebnog iskustva, referenci, popisa osoba koje se predlažu za izvršenje ugovora i njihovih stručnih kvalifikacija, naziva i sposobnosti subjekata, na čije se sposobnosti pozivaju, ili podugovaratelja, ako se ti dokumenti zahtijevaju u svrhu dokazivanja ispunjavanja uvjeta za sudjelovanje u postupku ili za procjenjivanje prema kriterijima ocjene ponuda ili utvrđivanje usklađenosti ponude s drugim zahtjevima javnog naručitelja navedenim u dokumentaciji za nadmetanje (obavijesti o nadmetanju, specifikacijama ključnih uvjeta nabave)?
3. Može li se na temelju načela jednakog i nediskriminirajućeg postupanja prema gospodarskim subjektima te načela transparentnosti utvrđenih u članku 18. stavku 1. Direktive 2014/24/EU u vezi s člankom 58. stavkom 1., člankom 63. stavkom 1. i člankom 67. stavkom 2. točkom (b) Direktive 2014/24/EU dopustiti da javni naručitelj istodobno prihvati izjavu gospodarskog subjekta o tome da raspolaže kadrovskim resursima, subjektima na čije se resurse želi osloniti ili podugovarateljima, koje zahtijeva javni naručitelj ili koji se navode samostalno, što, u skladu s odredbama mora dokazati javnom naručitelju, te izjavu da već samo otkrivanje podataka koji se odnose na te osobe ili subjekte (prezimana, naziva, iskustva, kvalifikacija) gospodarskim subjektima koji se s njim natječu može dovesti do toga da ih ti gospodarski subjekti „potkupe”, zbog čega je te informacije potrebno obuhvatiti poslovnom tajnom? S obzirom na navedeno, može li se takva nestalna veza između gospodarskog subjekta i tih osoba i subjekata smatrati dokazom raspolaganja tim resursima, a osobito mogu li se gospodarskom subjektu na temelju toga dodijeliti dodatni bodovi u okviru kriterija ocjene ponuda?

4. Može li se na temelju načela jednakog i nediskriminirajućeg postupanja prema gospodarskim subjektima te načela transparentnosti utvrđenih u članku 18. stavku 1. Direktive 2014/24/EU članak 21. stavak 1. Direktive 2014/24/EU i članak 2. točka 1. Direktive 2016/943 tumačiti na način da gospodarski subjekti koji se natječu za dodjelu ugovora o javnoj nabavi mogu kao poslovnu tajnu ograničiti dokumente koji se zahtijevaju u svrhu ispitivanja usklađenosti ponude sa zahtjevima naručitelja navedenima u specifikacijama ključnih uvjeta nabave (uključujući u opisu predmeta ugovora) ili u svrhu procjenjivanja ponude u okviru kriterija ocjene ponuda, osobito ako se ti dokumenti odnose na ispunjenje zahtjeva javnog naručitelja navedenih u specifikacijama ključnih uvjeta nabave, u zakonskim odredbama ili u drugim dokumentima koji su dostupni cjelokupnoj ili zainteresiranoj javnosti, osobito ako se to procjenjivanje ne provodi u skladu s objektivno usporedivim shemama te matematički ili fizički mjerljivim i usporedivim pokazateljima, nego u skladu s pojedinačnom ocjenom javnog naručitelja? Slijedom toga, može li se članak 21. stavak 1. Direktive 2014/24/EU i članak 2. točka 1. Direktive 2016/943 tumačiti na način da se poslovnom tajnom određenog gospodarskog subjekta može smatrati izjava o izvršenju određenog predmeta ugovora, koju je on podnio u okviru podnošenja ponude, u skladu s navodima javnog naručitelja sadržanima u specifikacijama ključnih uvjeta nabave, koje javni naručitelj nadzire i ocjenjuje u pogledu usklađenosti s tim zahtjevima, čak i ako je na gospodarskom subjektu da izabere metode kojima se želi postići učinak koji zahtijeva javni naručitelj (predmet ugovora)?
5. Može li se na temelju načela jednakog i nediskriminirajućeg postupanja prema gospodarskim subjektima te načela transparentnosti utvrđenih u članku 18. stavku 1. Direktive 2014/24/EU u vezi s člankom 67. stavkom 4. Direktive 2014/24/EU u kojem se navodi da kriteriji za odabir ponude ne smiju dati neograničenu slobodu izbora javnom naručitelju, da moraju osigurati mogućnost učinkovitog nadmetanja i omogućiti učinkovitu provjeru informacija koje su pružili ponuditelji da bi se procijenilo u kojoj mjeri ponude udovoljavaju kriterijima za odabir ponuda, dopustiti da javni naručitelj uspostavi dotični kriterij ocjene ponuda, osobito kriterij ocjenjivanja u skladu s pojedinačnom ocjenom javnog naručitelja, unatoč tomu što je već u trenutku uspostave tog kriterija poznato da će gospodarski subjekti dio ponude koja se odnosi na taj kriterij obuhvatiti poslovnom tajnom, čemu se javni naručitelj ne protivi, zbog čega konkurentski gospodarski subjekti, uslijed nemogućnosti provjere ponuda svojih konkurenata i njihove usporedbe s vlastitim ponudama, mogu steći dojam da javni naručitelj potpuno proizvoljno ispituje i ocjenjuje ponude?
6. Mogu li se načela jednakog postupanja i nediskriminirajućeg postupanja prema gospodarskim subjektima te načelo transparentnosti utvrđena u članku 18. stavku 1. Direktive 2014/24/EU u vezi s člankom 67. stavkom 4. Direktive 2014/24/EU u kojem se navodi da kriteriji za odabir ponude ne smiju dati neograničenu slobodu izbora javnom naručitelju, da moraju osigurati mogućnost učinkovitog nadmetanja i omogućiti učinkovitu provjeru informacija koje su pružili ponuditelji da bi se procijenilo u kojoj mjeri ponude udovoljavaju kriterijima za odabir ponuda, tumačiti na način da ona javnom naručitelju dopuštaju uspostavu kriterija ocjene ponuda kao što su to u ovom predmetu kriteriji „koncept izrade plana” i „opis načina izvršenja ugovora”?
7. Treba li članak 1. stavke 1. i 3. Direktive 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o pravnoj zaštiti), kojim se državama članicama nalaže da gospodarskim subjektima osiguraju da odluke koje donose javni naručitelji mogu biti učinkovito preispitane te da su postupci pravne zaštite dostupni osobi koja ima interes za dobivanje određenog ugovora i koja je pretrpjela ili bi mogla pretrpjeti štetu zbog navodnog kršenja, tumačiti na način da utvrđenje tijela koje odlučuje o tome da dokumenti koje su gospodarski subjekti ograničili u određenom postupku nisu poslovna tajna, što ima za posljedicu da javni naručitelj naloži njihovo otkrivanje i ustupanje konkurentskim gospodarskim subjektima – ako takva posljedica ne proizlazi izravno iz zakonskih odredbi – dovodi do toga da tijelo koje odlučuje u postupku mora donijeti odluku sa sadržajem koji tom gospodarskom subjektu omogućuje ponovno podnošenje zahtjeva za pravnu zaštitu – u mjeri u kojoj to proizlazi iz sadržaja tih dokumenata, s kojim prethodno nije bio upoznat i zbog čega nije mogao iskoristiti pravo na djelotvornu pravnu zaštitu – u odnosu na radnju protiv koje ne bi bilo moguće podnijeti žalbu s obzirom na istek roka do njezina podnošenja, primjerice poništenjem radnje ispitivanja i ocjene ponuda na koje se odnose predmetni dokumenti ograničeni kao poslovna tajna?

⁽¹⁾ SL U. 2014, L 94, str. 65.

⁽²⁾ SL U. 2016, L 157, str. 1.

⁽³⁾ SL U. 2007, L 335, str. 31. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 198.)

Žalba koju je 2. veljače 2021. podnijela Laure Camerin protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 24. studenoga 2020. u predmetu T-367/19, Camerin/Komisija

(Predmet C-63/21 P)

(2021/C 228/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žaliteljica: Laure Camerin (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

- ukinuti rješenje Općeg suda od 24. studenoga 2020. u predmetu T-367/19;
- naložiti Komisiji snošenje svih troškova, uključujući troškova postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalbom se traži ukidanje pobijanog rješenja u dijelu u kojem je Opći sud proglasio da se postupak obustavlja i da je tužba, kojom se tražilo djelomično poništenje PMO-ove odluke od 17. travnja 2019. i naknada neimovinske štete pretrpljene zbog nepravilnosti koje je PMO počinio a koje žaliteljici onemogućuju dostojan život, nedopuštena.

Svojom žalbom žaliteljica osobito osporava točke 50. do 52. i 54. pobijanog rješenja, točke 57. do 62., 67., kao i točke 73. do 74.

U prilog svojoj žalbi, žaliteljica ističe jedan žalbeni razlog, koji se temelji na iskrivljavanju činjenica i očitim pogreškama u ocjeni koje su dovele do pravno netočnog obrazloženja.

Žalba koju su 12. veljače 2021. podnijeli Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 2. prosinca 2020. u predmetu T-247/19, Thunus i dr./EIB

(Predmet C-90/21 P)

(2021/C 228/21)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt (zastupnik: L. Levi, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka

Žalbeni zahtjev

- ukinuti presudu Općeg suda od 2. prosinca 2020. u predmetu T-247/19;

- posljedično, presuditi u korist tužbenog zahtjeva tužiteljâ iz prvostupanjskog postupka i stoga:
  - poništiti odluku sadržanu u platnim listama tužiteljâ za veljaču 2018., odluku kojom se godišnja prilagodba osnovne plaće ograničava na 0,7 % za 2018. godinu i, prema tome, poništiti slične odluke sadržane u kasnijim platnim listama;
  - naložiti tuženiku da, na ime naknade imovinske štete, isplati (i) iznos plaće koji odgovara primjeni godišnje prilagodbe za 2018. godinu odnosno povećanje od 1,4 % za razdoblje od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018.; (ii) iznos plaće koji odgovara posljedicama primjene godišnje prilagodbe od 0,7 % za 2018. godinu na iznose plaća koje će se isplaćivati od siječnja 2018.; (iii) zatezne kamate na iznose dugovanih plaća do potpune isplate dugovanih iznosa pri čemu se primjenjiva stopa zateznih kamata izračunava po stopi koju određuje Europska središnja banka za glavne operacije refinanciranja, koja se primjenjivala tijekom predmetnog razdoblja, uvećanoj za tri postotna boda;
- naložiti tuženiku snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Povreda prava na savjetovanje s odborom osoblja – Iskrivljavanje spisa
2. Povreda obveze obrazlaganja – Iskrivljavanje spisa – Povreda obveze obrazlaganja suda
3. Povreda obveze dužne pažnje i načela proporcionalnosti

Žalba koju su 12. veljače 2021. podnijeli Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 2. prosinca 2020. u predmetu T-318/19, Thunus i dr./EIB

(Predmet C-91/21 P)

(2021/C 228/22)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt (zastupnik: L. Levi, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka

Žalbeni zahtjev

- ukinuti presudu Općeg suda od 2. prosinca 2020. u predmetu T-318/19;
- posljedično, presuditi u korist tužbenog zahtjeva tužiteljâ iz prvostupanjskog postupka i stoga:
  - proglasiti ovu žalbu dopuštenom i osnovanom, uključujući prigovor nezakonitosti koji ona sadržava;
  - posljedično:
    - poništiti odluku sadržanu u platnim listama tužiteljâ za veljaču 2019., odluku kojom se godišnja prilagodba osnovne plaće ograničava na 0,8 % za 2019. godinu i, prema tome, poništiti slične odluke sadržane u kasnijim platnim listama;

- prema tome, naložiti tuženiku da, na ime naknade imovinske štete, isplati (i) iznos plaće koji odgovara primjeni godišnje prilagodbe za 2019. godinu odnosno povećanje od 1,2 % za razdoblje od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019.; (ii) iznos plaće koji odgovara posljedicama primjene godišnje prilagodbe od 0,8 % za 2019. godinu na iznose plaća koje će se isplaćivati od siječnja 2019.; (iii) zatezne kamate na iznose dugovanih plaća do potpune isplate dugovanih iznosa pri čemu se primjenjiva stopa zateznih kamata izračunava po stopi koju određuje Europska središnja banka za glavne operacije refinanciranja, koja se primjenjivala tijekom predmetnog razdoblja, uvećanoj za tri postotna boda;
- naložiti tuženiku snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Povreda pravila o nadležnosti autora akta – Povreda članka 18. Poslovnika – Iskrivljavanje spisa – Povreda obveze obrazlaganja suda
2. Povreda prava na savjetovanje s odborom osoblja – Iskrivljavanje spisa
3. Povreda obveze obrazlaganja – Iskrivljavanje spisa – Povreda obveze obrazlaganja suda
4. Povreda obveze dužne pažnje i načela proporcionalnosti

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. veljače 2021. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – BT/Laudamotion GmbH

(Predmet C-111/21)

(2021/C 228/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BT

Tuženik: Laudamotion GmbH

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li psihička smetnja putnika prouzročena nesrećom, koja se može izjednačiti s bolešću, „tjelesnu povredu” u smislu članka 17. stavka 1. Konvencije o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu zaključene u Montrealu 28. svibnja 1999., koju je Europska zajednica potpisala 9. prosinca 1999., a u njezino ime odobrilo Vijeće svojom Odlukom 2001/539/EZ ⁽¹⁾ od 5. travnja 2001.?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

Protivi li se članku 29. navedene konvencije pravo na naknadu štete koje postoji na temelju primjenjivog nacionalnog prava?

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2001/539/EZ od 5. travnja 2001. o zaključku Europske zajednice o Konvenciji za izjednačavanje nekih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu (Montrealska konvencija) (SL 2001., L 194, str. 38.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 21., str. 5.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2021. uputila Curtea de Apel București (Rumunjska) – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice/VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București -Serviciul Soluționare Contestații 1

(Predmet C-146/21)

(2021/C 228/24)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Druge stranke u žalbenom postupku: VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Serviciul Soluționare Contestații 1

Prethodno pitanje

Protivi li se Direktivi 2006/112/EZ ⁽¹⁾ i načelu neutralnosti, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, nacionalno zakonodavstvo ili porezna praksa u skladu s kojom se na subjekt, u pogledu kojeg je proveden nadzor i koji je registriran u svrhu PDV-a nakon tog nadzora, ne primjenjuje mehanizam prijenosa porezne obveze (mjere za pojednostavljenje), predviđen u obvezujućem obliku za prodaju neposjećenog građevnog drva, zbog toga što subjekt u pogledu kojeg je proveden nadzor nije zatražio registraciju u svrhu PDV-a i ona mu nije odobrena prije izvršenja transakcije ili na datum premašivanja gornje granice?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120. i ispravci SL 2018., L 329, str. 53. i SL 2019., L 289, str. 59.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2021. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – GM/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság i dr.

(Predmet C-159/21)

(2021/C 228/25)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GM

Tuženik: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorrelhárítási Központ

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 11. stavak 2., članak 12. stavak 1. točku (d), članak 12. stavak 2., članak 23. stavak 1. točku (b) i članak 45. stavke 1. i 3., 4. i 5. Direktive o postupcima azila ⁽¹⁾, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), tumačiti na način da se njima zahtijeva da, u slučaju iznimke navedene u članku 23. stavku 1. te direktive koja se odnosi na razlog nacionalne sigurnosti, tijelo države članice koje je donijelo odluku u području međunarodne zaštite kojom se odbija ili oduzima status na temelju razloga nacionalne sigurnosti i specijalizirano tijelo koje je utvrdilo povjerljivu prirodu trebaju osigurati da podnositelju zahtjeva, izbjeglici ili strancu pod supsidijarnom zaštitom, ili njegovu pravnom zastupniku, u svakom slučaju bude zajamčeno pravo na pristup barem biti povjerljivih ili klasificiranih informacija ili podataka na kojima se navedena odluka temelji te na korištenje tih informacija ili podataka u postupku povezanom s odlukom, u slučaju da nadležno tijelo tvrdi da je navedena obavijest protivna razlogu nacionalne sigurnosti?

2. U slučaju potvrdnog odgovora, što se točno podrazumijeva pod „biti” povjerljivih razloga na kojima se temelji takva odluka, u okviru primjene članka 23. stavka 1. točke (b) Direktive o postupcima azila, u vezi s člancima 41. i 47. Povelje?
3. Treba li članak 14. stavak 4. točku (a) i članak 17. stavak 1. točku (d) Direktive o standardima za kvalifikaciju, članak 45. stavak 1. točku (a) i članak 45. stavke 3. do 4. Direktive o postupcima azila ⁽²⁾ te njezinu uvodnu izjavu 49. tumačiti na način da im se protive nacionalni propisi u skladu s kojima se oduzimanje statusa ili isključenje iz statusa izbjeglice ili stranca pod supsidijarnom zaštitom provodi na temelju neobrazložene odluke koja se isključivo temelji na automatskom upućivanju na obvezujuće i obvezno mišljenje specijaliziranog tijela, koje je također neobrazloženo, i kojom se utvrđuje da postoji prijetnja za nacionalnu sigurnost?
4. Treba li uvodne izjave 20. i 34., članak 4., članak 10. stavak 2. i članak 10. stavak 3. točku (d) Direktive o postupcima azila, članak 14. [stavak] 4. točku (a) i članak 17. [stavak] 1. točku (d) Direktive o standardima za kvalifikaciju tumačiti na način da im se protive nacionalni propisi u skladu s kojima navedeno specijalizirano tijelo provodi ispitivanje razloga za isključenje i donosi odluku o meritumu u postupku koji nije u skladu s materijalnim i postupovnim odredbama Direktive o postupcima azila i Direktive o standardima za kvalifikaciju?
5. Treba li članak 17. stavak 1. točku (b) Direktive o standardima za kvalifikaciju tumačiti na način da mu se protivi isključenje na temelju okolnosti ili kaznenog djela za koje se znalo prije donošenja presude ili konačne odluke o priznavanju statusa izbjeglice, ali nije predstavljalo osnovu razloga za isključenje ni u pogledu priznavanja statusa izbjeglice ni u pogledu supsidijarne zaštite?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013, L 180, str. 60) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

⁽²⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljanima trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011, L 337, str. 9) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2021. uputio Cour de cassation (Francuska) –
Procureur général près la cour d’appel d’Angers/KL**

(Predmet C-168/21)

(2021/C 228/26)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Procureur général près la cour d’appel d’Angers

Tuženik: KL

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. stavak 4. i članak 4. stavak 1. Okvirne odluke 2002/584 ⁽¹⁾ tumačiti na način da je uvjet dvostruke kažnjivosti ispunjen u situaciji kao što je ona u glavnom postupku, u kojoj je zatražena predaja zbog radnji koje se u državi u kojoj je izdan uhiđbeni nalog kvalificiraju kao uništavanje i pljačka, a sastoje se od djela uništavanja i pljačke koja mogu ugroziti javni red ako u državi izvršenja postoje kažnjiva djela krađe s oštećenjima, uništavanja i oštećenja koja ne zahtijevaju taj element narušavanja javnog reda?

2. U slučaju da na prvo pitanje treba odgovoriti potvrdno, treba li članak 2. stavak 4. i članak 4. stavak 1. Okvirne odluke 2002/584 tumačiti na način da sud države izvršenja može odbiti izvršiti europski uhidbeni nalog izdan radi izvršenja kazne ako utvrdi da su pravosudna tijela države u kojoj je izdan uhidbeni nalog dotičnu osobu osudila na tu kaznu zbog počinjenja jedinstvenog kaznenog djela koje obuhvaća različita postupanja i da samo dio tih postupanja predstavlja kazneno djelo u državi izvršenja? Treba li prema tome razlikovati jesu li pravosudna tijela države izdateljice smatrala ta različita postupanja djeljivima ili ne?
3. Nalaže li članak 49. stavak 3. Povelje o temeljnim pravima pravosudnom tijelu države članice izvršenja da odbije izvršiti europski uhidbeni nalog ako je, s jedne strane, izdan u svrhu izvršenja jedinstvene kazne zbog jedinstvenog kaznenog djela i ako se, s druge strane, s obzirom na to da određena djela zbog kojih je izrečena ta kazna ne predstavljaju kazneno djelo u pravu države članice izvršenja, predaja može odobriti samo za dio tih djela?

(¹) Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2021. uputio Landgericht Köln (Njemačka) –
EF/Deutsche Lufthansa AG**

(Predmet C-172/21)

(2021/C 228/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: EF

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Prethodna pitanja

1. Je li u slučaju povoljnije tarife za poslovne korisnike u odnosu na redovnu tarifu (u ovom predmetu 152,00 eura umjesto 169,00 eura), koja se temelji na okvirnom ugovoru između zračnog prijevoznika i drugog poduzeća i po kojoj rezervacije mogu izvršiti samo zaposlenici dotičnog poduzeća u svrhu poslovnih putovanja, riječ o umanjenoj tarifi u smislu članka 3. stavka 3. prve rečenice Uredbe (EZ) br. 261/2004 (¹) koja nije izravno ili neizravno dostupna javnosti?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: nije li u slučaju takve tarife namijenjene poslovnim korisnicima isto tako riječ o programu „frequent flyer” ili nekom drugom komercijalnom programu zračnog prijevoznika ili tour operatora u smislu članka 3. stavka 3. druge rečenice Uredbe (EZ) br. 261/2004?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 Tekst značajan za EGP SL, 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. ožujka 2021. uputio Landgericht Saarbrücken (Njemačka) –
Maxxus Group GmbH & Co. KG/Globus Holding Gm 202103296bH & Co. KG**

(Predmet C-183/21)

(2021/C 228/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Saarbrücken

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Maxxus Group GmbH & Co. KG

Tuženik: Globus Holding GmbH & Co. KG

Prethodna pitanja

Treba li pravo Unije, posebice s obzirom na Direktive o žigovima, to jest Direktivu 2008/95/EZ ⁽¹⁾, osobito u članku 12., odnosno Direktivu (EU) 2015/2436 ⁽²⁾, osobito u člancima 16., 17., 19., tumačiti na način da se korisnim učinkom tih pravnih pravila isključuje tumačenje nacionalnog postupovnog prava

1. kojim se tužitelju u okviru građanskog postupka za brisanje nacionalnog registriranog žiga zbog njegova opoziva nameće teret iznošenja činjenica, različit od tereta dokazivanja, i
2. kojim se u okviru tog tereta iznošenja činjenica tužitelju nalaže da:
  - (a) u takvom postupku, u mjeri u kojoj mu je to moguće, podrobno potkrijepi tuženikovu neuporabu žiga te da
  - (b) u tu svrhu provede vlastito istraživanje tržišta koje je primjereno s obzirom na zahtjev za brisanje i individualni karakter predmetnog žiga?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2008., L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.).

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2015., L 336, str. 1.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. ožujka 2021. uputio Kúria (Mađarska) – FAWKES
Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Predmet C-187/21)

(2021/C 228/29)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: FAWKES Kft.

Druga stranka u postupku: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 30. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice ⁽¹⁾ tumačiti na način da se samo vrijednost navedena u bazi podataka koja je uspostavljena na temelju carinjenja koja provode carinska tijela države članice može i mora uzeti u obzir kao carinska vrijednost?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, treba li se za utvrđivanje carinske vrijednosti u skladu s člankom 30. stavkom 2. točkama (a) i (b) obratiti carinskim tijelima druge države članice kako bi se utvrdila carinska vrijednost slične robe navedene u njihovim bazama podataka i/ili je potrebno izvršiti uvid u bazu podataka Zajednice i prikupiti carinske vrijednosti koje se u njoj nalaze?
3. Može li se članak 30. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe br. 2913/92 tumačiti na način da se za utvrđivanje carinske vrijednosti ne mogu uzeti u obzir transakcijske vrijednosti koje se odnose na transakcije koje je izvršio sam podnositelj zahtjeva za carinjenje, čak ni ako te vrijednosti nisu osporavale ni nacionalna carinska tijela, ni nacionalna carinska tijela drugih država članica?

4. Treba li uvjet koji se odnosi na „isto ili približno isto vremensko razdoblje” iz članka 30. stavka 2. točaka (a) i (b) Uredbe br. 2913/92 tumačiti na način da se može ograničiti na razdoblje od +/- 45 dana prije i poslije carinjenja?

(¹) SL 1992., L 302, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 116.)

aza prethodnu odluku koji je 25. ožujka 2021. uputila Kúria (Mađarska) – Megatherm-Csillaghegy Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-188/21)

(2021/C 228/30)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Megatherm-Csillaghegy Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo neutralnosti poreza na dodanu vrijednost, kao i [uvodnu izjavu 30.] i članke 63., 167., 168., 178. do 180., 182. i 273. Direktive o PDV-u (¹), tumačiti na način da im se protivi zadnja rečenica članka 137. stavka 3. az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvényja (Zakon CXXVII iz 2007. o porezu na dodanu vrijednost), u verziji koja je bila na snazi od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2017., u skladu s kojom „i onda kada porezna uprava poništi porezni identifikacijski broj poreznog obveznika a da ga nije suspendirala, taj porezni obveznik gubi pravo na odbitak poreza na dan kad odluka kojom se poništava navedeni broj postane pravomoćna”, i njegov članak 137., u verziji koja je bila na snazi od 1. siječnja 2018. do 26. studenoga 2020., u skladu s kojim „ako državna porezna i carinska uprava poništi porezni identifikacijski broj poreznog obveznika, on gubi pravo na odbitak poreza na dan kad odluka kojom se poništava navedeni broj postane konačna”?
2. Treba li članak 273. Direktive o PDV-u tumačiti na način da gubitak prava na odbitak poreza, kao obvezujuća pravna posljedica, (neproporcionalno) prekoračuje ono što je nužno za ostvarivanje ciljeva naplate poreza i borbe protiv utaje poreza?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120. i ispravci SL 2018., L 329, str. 53. i SL 2019., L 289, str. 59.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. ožujka 2021. uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven – R. en R./Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Predmet C-189/21)

(2021/C 228/31)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: R. en R.

Tuženici: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Prethodno pitanje

Treba li propisani zahtjev o upravljanju (PZU) 10 iz Priloga II. Uredbi (EU) br. 1306/2013 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredbama Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008, u kojem se upućuje na članak 55. prvu i drugu rečenicu Uredbe (EZ) br. 1107/2009 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ, tumačiti na način da se taj propisani zahtjev odnosi i na slučaj u kojem je upotrijebljeno sredstvo za zaštitu bilja koje nije odobreno u dotičnoj državi članici u skladu s potonjom uredbom?

⁽¹⁾ SL 2013, L 347, str. 549.

⁽²⁾ SL 2009, L 309, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. ožujka 2021. uputio de Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën/X**

(Predmet C-194/21)

(2021/C 228/32)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Druga stranka u kasacijskom postupku: X

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 184. i članak 185. Direktive o PDV-u iz 2006. ⁽¹⁾ tumačiti na način da porezni obveznik koji prilikom kupnje neke robe ili primanja usluge nije odbio pretporez (početni odbitak) unutar važećeg nacionalnog prekluzivnog roka u skladu s predviđenom oporezovanom uporabom, ima pravo zatražiti taj odbitak u okviru ispravka, prilikom naknadne prve uporabe te robe ili usluge, ako stvarna uporaba u trenutku tog ispravka odgovara predviđenoj uporabi?
2. Je li za odgovor na prvo pitanje važno to da izostanak početnog odbitka nije povezan s utajom ili zlouporabom prava te da se nije dokazala šteta za državni proračun?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9. svezak 1. str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. ožujka 2021. uputio Rayonen sad Lukovit (Bugarska) –
LB/Smetna palata na Republika Bulgaria**

(Predmet C-195/21)

(2021/C 228/33)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Rayonen sad Lukovit

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: LB

Tuženik: Smetna palata na Republika Bulgaria

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 58. stavak 4. Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ tumačiti na način da zahtjevi u pogledu kriterija za odabir koji se odnose na stručnu sposobnost osoblja gospodarskih subjekata u vezi sa specijaliziranim ugovorom u građevinskom sektoru mogu biti stroži od minimalnih zahtjeva glede obrazovanja i stručne kvalifikacije koji se zahtijevaju posebnim nacionalnim zakonom (članak 163.a stavak 4. ZUT-a), a da se njima *a priori* ne ograničava tržišno natjecanje te, konkretnije, zahtijeva li se propisanim uvjetom „proporcionalnosti” zahtjeva postavljenih u pogledu sudjelovanja u vezi s predmetom ugovora (a) od nacionalnog suda da ocijeni proporcionalnost s obzirom na prikupljene dokaze i konkretne parametre ugovora, čak i ako se nacionalnim zakonom određuje veći broj stručnjaka koji su u načelu kvalificirani za djelatnosti u okviru ugovora, ili (b) se njime omogućuje da se sudski nadzor ograniči samo na ispitivanje jesu li uvjeti za sudjelovanje prestrogi u odnosu na one koji su u načelu predviđeni posebnim nacionalnim zakonom?
2. Treba li odredbe glave II. Uredbe br. 2988/95 ⁽²⁾, naslovljene „Upravne mjere i kazne”, tumačiti na način da ista povreda Zakona za obštественite porački (Zakon o javnoj nabavi), kojim se prenosi Direktiva 2014/24/EU (uključujući povredu u vezi s utvrđivanjem kriterija za odabir, za koju je žalitelj kažnjen), može imati različite pravne posljedice ovisno o tome je li povreda počinjena bez krivnje ili namjerno ili je prouzročena nepažnjom?
3. S obzirom na cilj članka 8. stavka 3. Uredbe br. 2988/95 te uvodnih izjava 43. i 122. Uredbe br. 1303/13 ⁽³⁾, dopušta li se načelima pravne sigurnosti i djelotvornosti da različita nacionalna tijela koja su dužna štiti financijske interese Europske unije različito ocijene iste činjenice u postupku javne nabave, odnosno, konkretnije, da upravljačko tijelo operativnog programa ne utvrdi povredu u vezi s određivanjem kriterija za odabir, dok Revizorski sud prilikom naknadnog nadzora zaključuje, a da ne postoje posebne ili nove okolnosti, da se tim kriterijima ograničava tržišno natjecanje i na temelju toga naručitelju izrekne upravnu kaznu?
4. Je li u suprotnosti s načelom proporcionalnosti nacionalna odredba, poput one iz članka 247. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi, kojom se propisuje da se javnog naručitelja koji formalno prekrši zabranu iz članka 2. stavka 2. tog zakona kažnjava novčanom kaznom u iznosu od 2 % vrijednosti ugovora, uključujući PDV, ali ne većem od 10 000 leva, a da se pritom ne moraju utvrditi težina povrede i njezini stvarni ili mogući učinci na interese Unije?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.)

⁽²⁾ Uredba (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL 1995., L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.)

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL 2013., L 347, str. 320.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2021. uputio Okrazhen sad Burgas (Bugarska) –
kazneni postupak protiv „DELTA STROY 2003” EOOD**

(Predmet C-203/21)

(2021/C 228/34)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Okrazhen sad Burgas

Stranke glavnog postupka

„DELTA STROY 2003” EOOD

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 4. i 5. Okvirne odluke 2005/212/PUP te članak 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice na temelju kojeg nacionalni sud u slučaju kao što je onaj iz glavnog postupka može izreći kaznu protiv pravne osobe zbog određenog kaznenog djela čije počinjenje još nije utvrđeno jer je to počinjenje predmet paralelnog kaznenog postupka koji nije pravomoćno okončan?
2. Treba li članke 4. i 5. Okvirne odluke 2005/212/PUP te članak 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice na temelju kojeg nacionalni sud u slučaju kao što je onaj iz glavnog postupka može izreći kaznu protiv pravne osobe na način da visinu te kazne utvrdi u visini iznosa imovinske koristi koja bi se ostvarila određenim kaznenim djelom čije počinjenje još nije utvrđeno jer je to počinjenje predmet paralelnog kaznenog postupka koji nije pravomoćno okončan?

Žalba koju je 19. travnja 2021. podnio Europski parlament protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 3. veljače 2021. u predmetu T-17/19, Europski parlament/Giulia Moi

(Predmet C-246/21 P)

(2021/C 228/35)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Europski parlament (zastupnici: S. Seyr, M. Windisch, T. Lazian, agenti)

Druga stranka u postupku: Giulia Moi

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- konačno odluči o sporu pred Općim sudom na način da prihvati zahtjeve Europskog parlamenta iz prvostupanjskog postupka;
- naloži tužitelju iz prvostupanjskog postupka snošenje troškova i prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

- Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud prekoračio svoje ovlasti i odlučio *ultra petita* jer je u predmet spora uključio odluku predsjednika Europskog parlamenta kojom se utvrđuje postojanje uznemiravanja te je tu odluku poništio (točke 34., 37., 38. i 76. pobijane presude);
- Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud povrijedio prava obrane Parlamenta (točke 35. i 36. pobijane presude);
- Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud povrijedio članak 263. stavak 6. UFEU-a jer je zanemario tamo navedeni rok za podnošenje tužbe za poništenje i u predmet spora uključio odluku predsjednika Europskog parlamenta kojom se utvrđuje postojanje uznemiravanja, koja je u međuvremenu postala pravomoćna (točke 76. i 77. pobijane presude);
- Četvrti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud povrijedio članak 232. UFEU-a kada nije uzeo u obzir ovlast Parlamenta da slobodno organizira svoj način rada, kao što je to predviđeno unutarnjim pravilima o postupku u vezi s uznemiravanjem za slučajeve koji se odnose na zastupnike i Poslovníkom Parlamenta, osobito člancima 166. i 167., primjenjivima u vrijeme nastanka činjenica, o izricanju sankcija (točke 12., 13., 63., 66., 129. i 132. pobijane presude).

Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 4. ožujka 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Postupak koji je pokrenuo All in One Star Ltd

(Predmet C-469/19) ⁽¹⁾

(2021/C 228/36)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 328, 30. 9. 2019.

Rješenje predsjednika Suda od 26. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Düsseldorf – Njemačka) – EZ/Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal

(Predmet C-606/20) ⁽¹⁾

(2021/C 228/37)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 62, 22. 2. 2021.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 14. travnja 2021. – *Crédit lyonnais/ESB*

(Predmet T-504/19) ⁽¹⁾

(„Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucija – Članak 4. stavak 1. točka (d) i stavak 3. Uredbe (EU) br. 1024/2013 – Izračun omjera financijske poluge – ESB-ovo djelomično odbijanje da odobri isključivanje izloženosti koje ispunjavanju određene uvjete – Članak 429. stavak 14. Uredbe (EU) br. 575/2013 – Izostanak ispitivanja svih relevantnih elemenata konkretnog slučaja – Pravomoćnost – Članak 266. UFEU-a”)

(2021/C 228/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: *Crédit lyonnais* (Lyon, Francuska) (zastupnici: A. Champsaur i A. Delors, odvjetnice)

Tuženik: Europska središnja banka, (zastupnici: J. Poscia, R. Ugena i F. Bonnard, agenti, uz asistenciju H.-G. Kamanna, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke ESB-a ECB-SSM-2019-FRCAG-39 od 3. svibnja 2019., donesene primjenom članka 4. stavka 1. točke (d) i članka 10. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća ESB-u u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.) i članka 429. stavka 14. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.), u dijelu u kojem je ESB tužitelju odbio odobriti da iz izračuna svojeg omjera financijske poluge isključi određene izloženosti.

Izreka

1. Odluka Europske središnje banke (ESB) ECB-SSM-2019-FRCAG-39 od 3. svibnja 2019. poništava se u dijelu u kojem je njome društvu *Crédit lyonnais* uskraćeno da iz izračuna svojeg omjera financijske poluge isključi 34 % svojih izloženosti prema *Caisse des dépôts et consignations*.
2. ESB-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 312, 16. 9. 2019.

Rješenje Općeg suda od 9. travnja 2021. – Laroni/Parlament**(Predmet T-415/19) ⁽¹⁾**

(„Institucionalno pravo – Jedinstveni statut europskih zastupnika – Europski zastupnici izabrani u talijanskim izbornim jedinicama – Odluka br. 14/2018 u području mirovina koju je donio Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma, Italija) – Izmjena iznosa mirovina talijanskih nacionalnih zastupnika – Posljedična izmjena iznosa mirovina određenih bivših europskih zastupnika izabranih u Italiji koju je proveo Europski parlament – Tužiteljeva smrt – Nenastavljanje postupka od strane pravnih sljednika – Obustava postupka”)

(2021/C 228/39)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Nereo Laroni (Venecija, Italija) (zastupnik: M. Merola, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: S. Seyr i S. Alves, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a, kojim se traži poništenje napomene od 11. travnja 2019. koju je sastavio Parlament, a koja se odnosi na prilagodbu iznosa mirovine na koju tužitelj ima pravo nakon stupanja na snagu Odluke br. 14/2018 Ufficija di Presidenza della Camera dei deputati 1. siječnja 2019.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po ovoj tužbi.
2. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 295, 2. 9. 2019.

Rješenje Općeg suda od 8. travnja 2021. – CRII-GEN i dr./Komisija**(Predmet T-496/20) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje – Sredstva za zaštitu bilja – Aktivna tvar glifosat – Zahtjev za preispitivanje radi povlačenja ili izmjene odobrenja – Članak 21. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 – Odbijanje – Akt koji se ne može pobijati”)

(2021/C 228/40)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Comité de recherche et d'information indépendantes sur le génie génétique (CRII-GEN) (Pariz, Francuska) i 6 drugih tužitelja čija su imena navedena u prilogu rješenju (zastupnik: C. Lepage, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: X. Lewis, G. Gattinara, I. Naglis i G. Koleva, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Komisije od 17. lipnja 2020. o odbijanju zahtjeva tužiteljâ za povlačenje ili izmjenu odobrenja za aktivnu tvar glifosat podnesenog na temelju članka 21. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009., L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za intervenciju društva Bayer Agriculture BV.
3. Nalaže se snošenje troškova Comité de recherche et d'information indépendantes sur le génie génétique (CRII-GEN) i drugim tužiteljima čija su imena navedena u prilogu, osim onih koje je imalo društvo Bayer Agriculture u vezi sa zahtjevom za intervenciju.
4. Društvo Bayer Agriculture snosit će vlastite troškove u vezi sa zahtjevom za intervenciju.

(¹) SL C 329, 5. 10. 2020.

Tužba podnesena 22. ožujka 2021. – RG/Vijeće**(Predmet T-157/21)**

(2021/C 228/41)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* RG (zastupnik: R. Purcell, *solicitor*)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (EU) 2020/2252 od 29. prosinca 2020. (¹) o potpisivanju, u ime Unije, i privremenoj primjeni Sporazuma o trgovini i suradnji između Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju, s jedne strane, i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, s druge strane te Sporazuma između Europske unije i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske u vezi sa sigurnosnim postupcima za razmjenu i zaštitu klasificiranih podataka (²), u dijelu u kojem se tom odlukom na Irsku privremeno primjenjuje glava VII. Trećeg dijela Sporazuma o trgovini i suradnji;
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da Vijeće djeluje izvan nadležnosti, povrjeđuje bitan postupovni zahtjev, te povrjeđuje Ugovore, jer donosi odluku kojom se nastoji obvezati Irsku u području slobode, sigurnosti i pravde, bez da je Irska obavijestila da želi u tome sudjelovati, u skladu s Protokolom br. 21.

- Protokol je dio primarnog prava Unije. On također odražava i ključnu demokratsku odredbu irskog ustavnog prava;
- Tekst Protokola 21 te odgovarajuća odredba irskog Ustava pokazuju da irska zadržava isključivu nadležnost u području slobode, sigurnosti i pravde;

- Sporazum o trgovini i suradnji je međunarodni sporazum u smislu Protokola. Stoga je potrebno da Irska obavijesti da želi u njemu sudjelovati, kako bi mjere u odnosu na područje slobode, sigurnosti i pravde bile za nju obvezujuće;
- Sudska praksa Suda EU-a podržava pretpostavku da odluka o predaji nije sporedna mjera, te da joj je pravna osnova područje slobode, sigurnosti i pravde.

⁽¹⁾ SL 2020., L 444, str. 2.

⁽²⁾ SL 2020., L 444, str. 14.

**Tužba podnesena 29. ožujka 2021. – Ubisoft Entertainment/EUIPO – Huawei Technologies
(FOR HONOR)**

(Predmet T-171/21)

(2021/C 228/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ubisoft Entertainment (Carentoir, Francuska) (zastupnik: J. Bourgeois, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „FOR HONOR” – prijava za registraciju br. 14 744 338

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. siječnja 2021. u predmetu R 1297/2020-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje svih troškova, što podrazumijeva i troškove tužitelja u postupcima povodom prigovora i žalbe uključujući pristojbe za žalbu.

Tužbeni razlozi

- Pogrešna primjena članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
  - Pogrešna primjena članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 31. ožujka 2021. – Valve/Komisija**(Predmet T-172/21)**

(2021/C 228/43)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Valve Corp. (Bellevue, Washington, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: L. Kjølbbye, S. Völcker, i G. Caldini, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Komisijinu odluku od 20. siječnja 2021. u vezi s postupkom na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmeti AT.40413 – Focus Home, AT.40414 – Koch Media, AT.40420 – ZeniMax, AT.40422 – Bandai Namco i AT.40424 – Capcom – C(2021) 75 *final*), u cijelosti ili djelomično; i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na pogreške koje se tiču prava i činjenica pri primjeni članka 101. stavka 1. UFEU-a u vezi s utvrđenjem sporazuma/usklađenog djelovanja između Valvea i svakog od pet izdavača računalnih videoigara, koje proizlaze iz Komisijina neopravdanog proširenja relevantne sudske kako bi obuhvatila ponašanje koje ne predstavlja „usklađivanje” i pogrešne ocjene predmetnog ponašanja.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na pogreške koje se tiču prava i činjenica pri primjeni članka 101. stavka 1. UFEU-a u vezi s Komisijinim utvrđenjem da navodni sporazumi/usklađena djelovanja između Valvea i svakog od pet izdavača računalnih videoigara ograničavaju tržišno natjecanje „prema cilju” u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a, što proizlazi iz toga što Komisija nije ocijenila novost predmetnog ponašanja, i što je pogrešno ocijenila relevantni pravni i ekonomski kontekst, osobito direktivu o autorskim pravima, ulogu Valvea kao dvostrane platforme i prirodu predmetnih proizvoda i usluga (digitalne videoigre).

Tužba podnesena 16. travnja 2021. – Polynt/ECHA**(Predmet T-207/21)**

(2021/C 228/44)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Polynt SpA (Scanzorosciate, Italija) (zastupnici: C. Mereu, P. Sellar, i S. Abdel-Qader, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;

- poništi pobijanu odluku;
- naloži ECHA-i snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Svojom tužbom tužitelj zahtijeva poništenje odluke žalbene komisije Europske agencije za kemikalije od 9. veljače 2021., kojom je ista potvrdila ECHA-inu odluku kojom se zahtijeva provođenje dodatnih testova kao sastavni dio evaluacije tvari heksahidro-4-metilftalni anhidrid (predmet A-015-2019), u skladu s člankom 40. Uredbe (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća br. 1907/2006⁽¹⁾ („Uredba REACH“). U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je žalbena komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom razmatranja zakonitosti ECHA-ine odluke TPE-D-2114483466-38-01/F od 4. rujna 2019. o prijedlogu testiranja za tvar heksahidro-4-metilftalni anhidrid (EC broj 243-072-0 i CAS broj 19438-60-9) (u daljnjem tekstu: „4-MHHPA“);
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je žalbena komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kada je zaključila da je ispitivanje prijedloga testiranja isto kao i kod ispitivanja usklađenosti;
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je žalbena komisija propustila primijeniti ispravni pravni test i razmotriti tužiteljeve argumente, da je preokrenula teret dokazivanja u odnosu na zahtjeve iz stupca 2 odjeljka 8.7.3. Priloga X. Uredbi REACH, te da nije razmotrila tužiteljeve argumente koji se odnose na utvrđenja sadržana u dokumentu WHO Concise International Chemical Assessment Document 75;
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je žalbena komisija povrijedila/pogrešno primijenila članke 91. i 93. Uredbe REACH;
5. Peti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je žalbena komisija propustila razmotriti tužiteljeve razloge koji se odnose na povredu članka 13. UFEU-a, članka 25. Uredbe REACH kao i načela zaštite dobrobiti životinja, proporcionalnosti i dobre uprave.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL 2006., L 396, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.).

Tužba podnesena 16. travnja 2021. – Dorit/EUIPO – Erwin Suter (DORIT)

(Predmet T-208/21)

(2021/C 228/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Dorit-DFT Fleischereimaschinen GmbH (Ellwangen, Njemačka) (zastupnik: E. Strauß, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Erwin Suter AG, Maschinenfabrik Retus (Kölliken, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija verbalnog žiga DORIT u kojoj je naznačena Europska unija – međunarodna registracija br. 878 792

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašenja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. veljače 2021. u predmetu R 127/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- preinači pobijanu odluku i prihvati zahtjev za proglašenje spornog žiga ništavim;
- podredno, poništi pobijanu odluku;
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova postupka pred EUIPO-om i, u slučaju potrebe, tuženiku troškova ovog postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 60. stavka 1. točke (c) u vezi s člankom 8. stavkom 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 19. travnja 2021. – Vintae Luxury Wine Specialists/EUIPO – R. Lopez de Heredia Viña Tondonia (LOPEZ DE HARO)

(Predmet T-210/21)

(2021/C 228/46)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Španjolska) (zastupnici: L. Broschat García i L. Polo Flores, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: R. Lopez de Heredia Viña Tondonia SA (Haro, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj u postupku pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije LOPEZ DE HARO – Prijava za registraciju br. 17 909 326

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. veljače 2021. u predmetu R 1741/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku.
- odobri registraciju žiga Europske unije br. 17 909 326, LÓPEZ DE HARO (fig.) za razred 33.
- naloži svakoj stranci koja se protivi ovoj tužbi snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 16. travnja 2021. – Mlékárna Hlinsko/Komisija

(Predmet T-213/21)

(2021/C 228/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Mlékárna Hlinsko a.s. (Hlinsko, Češka Republika) (zastupnici: S. Sobolová i O. Billard, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi zabranu dodjele bespovratnih sredstava određenu tuženikovim dopisom od 22. listopada 2020., ARES (2020) 5759350;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je tuženik izravno i neizravno povrijedio tužiteljeva temeljna prava, jer tužitelj nikada nije imao priliku ostvariti pravo na saslušanje tijekom istrage koja je dovela do donošenja pobijane mjere.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da tuženik nije nadležan za reviziju pojedinačnih bespovratnih sredstava ni za odlučivanje o konkretnim zahtjevima za bespovratna sredstva iz europskih strukturnih i investicijskih fondova, jer je on jedino ovlašten ispitivati opću sukladnost sustava upravljanja i nadzora koje primjenjuju države članice, ali uopće nije ovlašten provoditi detaljnu reviziju ni odlučivati o pojedinačnim zahtjevima za bespovratna sredstva koje su podnijela pojedina društva.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da tuženik nije nadležan tumačiti i primjenjivati nacionalno pravo država članica, jer su njegove nadležnosti strogo ograničene načelom dodjeljivanja utvrđenom člancima 5. i 13. Ugovora o Europskoj uniji; svako odstupanje od tog načela mora biti strogo tumačeno, te načelo dodjeljivanja i odredbe Ugovora jasno pokazuju da tuženik nije nadležan za primjenu nacionalnog prava države članice. U svakom slučaju, odredbe češkog prava na koje se tuženik poziva nije moguće ispitivati na temelju Uredbe (EU) br. 1303/2013⁽¹⁾, koja predstavlja pravnu osnovu postupka revizije koji je doveo do usvajanja pobijane mjere.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da tuženik nije dokazao sadržaj češkog prava i da je počinio pogrešku prilikom njegova tumačenja i primjene. Umjesto da je dokazao sadržaj češkog prava, kao što se zahtijeva sudskom praksom Suda, tuženik je u velikoj mjeri pogrešno protumačio češko pravo i osobito odjeljak 4.c Zakona o sukobu interesa⁽²⁾, namjerno zanemarujući praksu čeških sudova kao i konačnu, obvezujuću i ovršnu odluku čeških tijela koja se odnosi na predmet postupka revizije koji je doveo do donošenja pobijane mjere.

5. Peti tužbeni razlog koji se odnosi na tvrdnju da je tuženik počinio pogrešku i prilikom tumačenja i primjene prava Unije jer je pogrešno zaključio da postoji povreda članka 61. Financijske uredbe ⁽³⁾ i nije uzeo u obzir da su češke odredbe o sukobu interesa suprotne temeljnim načelima prava Unije.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL 2013., L 347, str. 320.).

⁽²⁾ Češki zakon br. 159/2006 o sukobu interesa, kako je izmijenjen.

⁽³⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1.).

Tužba podnesena 20. travnja 2021. – SB/eu-LISA

(Predmet T-217/21)

(2021/C 228/48)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: SB (zastupnik: H. Tagaras, odvjetnik)

Tuženik: Europska agencija za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati tužbu;
- poništi pobijane akte;
- naloži tuženiku snošenje troškova

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi za poništenje protiv odluke Europske agencije za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (eu-LISA) od 3. kolovoza 2020., kojom je tužitelju dan otkaz nakon isteka njegova probnog rada, tužitelj se poziva na šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja jer izvješće o probnom radu među ostalim ne sadržava nijednu konkretnu činjenicu nego se u njemu samo navode apstraktne ocjene koje uopće nisu potkrijepljene činjenicama ili upućivanjem na navodne tužiteljeve propuste u ostvarenju njegovih ciljeva. Tužitelj također prigovara tijelu nadležnom za sklapanje ugovora da je supotpisalo izvješće o probnom radu, a da nije pojasnilo koje ocjene njegovih sastavljača preuzima kao svoje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi pravila koje zahtijeva odvijanje probnog rada u „normalnim uvjetima” jer se tužitelju prigovaralo da zadatke koji mu nikada nisu bili dodijeljeni nije izvršio na zadovoljavajući način i da njegovo poznavanje engleskog jezika nije dostatno, unatoč činjenici da je tuženik navedeno poznavanje provjerio dvaput prije nego što je zaposlio tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje, jer tužitelju nije bilo dopušteno komentirati zapisnik o službenom razgovoru s ocjenjivačem njegova probnog rada i jer ga je tijelo nadležno za sklapanje ugovora pozvalo na saslušanje tek nakon što je donijelo odluku o otkazu.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na postupovnim nepravilnostima koje se, među ostalim, sastoje od nepoštovanja rokova za postupak sastavljanja izvješća o probnom radu, prisutnosti osobe čije sudjelovanje nije bilo predviđeno tijekom službenog ocjenjivačkog razgovora, neprovođenja savjetovanja s osobom koja je tužitelju izravno nadređena i nepostojanja bilo kakvog pozivanja u izvješću o probnom radu na postavljanje novih ciljeva tužitelju tijekom probnog rada.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze dužne pažnje i članka 84. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika zbog toga što se tužitelja potaknulo da uloži znatan trud u ostvarenje napretka pri kraju probnog rada, kako bi ga se moglo potvrditi na tom radnom mjestu, a potom je obaviješten o tome da je do navedenog napretka došlo prekasno, neovisno o činjenici da je uprava kasnila s pokretanjem postupka. U istom smislu, tužitelj prigovara tuženiku da nije produžio razdoblje njegova probnog rada što bi omogućilo „mjerenje” njegova napretka, također uzimajući u obzir poteškoće u vezi sa zdravstvenom krizom.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni i na povredi načela dobre uprave zbog prethodno navedenih razloga.

Tužba podnesena 23. travnja 2021. – Agora Invest/EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOSA)

(Predmet T-219/21)

(2021/C 228/49)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Agora Invest, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: A. Alejos Cutuli, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Transportes Maquinaria y Obras, SA (Madrid, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije „TRAMOSA” – prijava za registraciju br. 17 236 531

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. veljače 2021. u predmetu R 566/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prigovor B 3 029 199 povodom prijave žiga Europske unije br. 17 236 531;
- odobri registraciju žiga Europske unije br. 17 236 531 „TRAMOSA” (s grafičkim prikazom);

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 25. travnja 2021. – Italija/Komisija

(Predmet T-221/21)

(2021/C 228/50)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, G. Rocchitta, C. Gerardis i E. Feola, *avvocati dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije 2021/261 od 17. veljače 2021., u dijelu u kojem na Italiju primjenjuje financijske ispravke u odnosu na istrage AA/2017/013 (Potpore po površini – Sve agencije za plaćanja – Financijska godina 2018. – euro 67 368 272,99) i CEB/2018/057 (Financijska godina 2017. i zakašnjela plaćanja – TUTTI OP – neto iznos od 74 978 660,98 eura – bruto iznos 75 696 497,283 eura;
- podredno, poništi navedenu odluku u djelu u kojem se njome primjenjuje paušalni ispravak od 67 368 272,99 eura koji se odnosi na istragu revizije AA/2017/013 (Potpore po površini – Sve agencije za plaćanja – Financijska godina 2018. – 67 368 272,99 eura), umjesto jednokratnog ispravka koju je AGEA odredila na iznos od 27 848 824,26 eura;
- u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se odnosi na istragu AA/2017/013, u vezi s potporama po površini, temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (h) Uredbe (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća, od 17. prosinca 2013., o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeće (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL 2013., L 347, str. 608. i ispravci SL 2016., L 130, str. 7. i SL 2020., L 36, str. 13.), u pogledu definicije „trajni travnjaci” donesene na nacionalnoj razini na temelju Decreta ministeriale (Ministarska uredba) od 18. studenoga 18/11/2014.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na istragu AA/2017/7013, temelji se na povredi članka 52. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ), br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549. ispravci SL 2014., L 61, str. 11., SL 2016., L 130, str. 6., SL 2017., L 327 str. 83. i SL 2018., L 233, str. 3.), i članka 12., stavaka 2. i 6. Uredbe Komisije (EU) br. 907/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu agencija za plaćanja i ostalih tijela, financijskog upravljanja, poravnanja računa, jamstva i potrebe eura (SL 2014., L 255, str. 18.), u odnosu na primjenu paušalne stope, iako se stvarni rizik za proračun Unije može izračunati.

3. Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na istragu AA/2017/013, temelji se na povredi članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u pogledu primjene opće klauzule „nerazmjernog napora”, na temelju koje je opravdan paušalni ispravak.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se odnosi na istragu CEB/2018/057, tiče se zakašnjelih plaćanja, temelji se na povredi članka 5. stavku 4. Uredbe (EU) br. 907/2014, u pogledu navodnih zakašnjelih plaćanja koja se odnose na jedinstveni zahtjev 2015. iako postoje „posebni uvjeti” upravljanja povezani s reformom PAC 2015 – 2020.

Tužba podnesena 26. travnja 2021. – Shopify/EUIPO – Rossi i drugi (Shoppi)

(Predmet T-222/21)

(2021/C 228/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Shopify Inc. (Ottawa, Ontario, Kanada) (zastupnici: S. Völker i M. Pemsel, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Massimo Carlo Alberto Rossi (Fiano, Italija), Salvatore Vacante (Berlin, Njemačka), Shoppi Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druge stranke pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije Shoppi u tamnoplavoj, bijeloj, crvenoj i narančastoj boji – žig Europske unije br. 16 684 797

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. veljače 2021. u predmetu R 785/2020-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije žalbu drugih stranaka u postupku pred drugim žalbenim vijećem EUIPO-a protiv odluke Odjela za brisanje od 6. veljače 2020. (postupak za brisanje br.: 000034203 C);
- naloži EUIPO-u i drugim strankama pred žalbenim vijećem EUIPO-a snošenje troškova, uključujući i troškova postupka pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- povreda članka 60. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EU) 2017/1001.
-

Tužba podnesena 27. travnja 2021. – PepsiCo/EUIPO (Smartfood)**(Predmet T-224/21)**

(2021/C 228/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PepsiCo, Inc. (Raleigh, Sjeverna Karolina, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: V. von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „Smartfood” u boji – prijava za registraciju br. 18 170 180

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. veljače 2021. u predmetu R 1947/2020-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 27. travnja 2021. – Ryanair/Komisija**(Predmet T-225/21)**

(2021/C 228/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastupnici: E. Vahida, F-C. Lapr vot, S. Rating, V. Blanc i I. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 4. rujna 2020. o državnoj potpori SA.58114 (2020/N) – Italija – COVID-19 potpora društvu Alitalia (!); i
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je tuženik zlopotrijebio svoje ovlasti i pogrešno primijenio članak 107. stavak 2. točku (b) UFEU-a, jer je dao prioritet preispitivanju potpore te je prekinuo svoju istragu nezakonite potpore za sanaciju dodijeljene Alitaliji u 2017. i 2019.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je tuženik pogrešno primijenio članak 107. stavak 2. točku (b) UFEU-a te da je počinio očite pogreške u ocjeni prilikom preispitivanja proporcionalnosti potpore u odnosu na štetu koju je prouzročila kriza prouzrokovana virusom COVID-19.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je tuženik povrijedio posebne odredbe UFEU-a i opća načela prava Unije na kojima se temelji liberalizacija zračnog prijevoza u Uniji od kasnih 1980.-ih godina (to jest, načelo nediskriminacije, slobode pružanja usluga – koje se na zračni prijevoz primjenjuje putem Uredbe 1008/2008⁽²⁾ – i slobode poslovnog nastana).
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da tuženik nije pokrenuo formalnu istragu unatoč ozbiljnim poteškoćama, i da je povrijedio tužiteljeva postupovna prava.
5. Peti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je tuženik povrijedio svoju obvezu obrazlaganja.

⁽¹⁾ SL 2021., C 41, str. 6.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (preinaka) Tekst značajan za EGP (SL 2008., L 293, str. 3.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 164.)

Tužba podnesena 27. travnja 2021. – Retail Royalty/EUIPO – Fashion Energy (prikaz orla)**(Predmet T-226/21)**

(2021/C 228/54)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: J. Bogatz i Y. Stone, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Fashion Energy Srl (Milano, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije (prikaz orla) – žig Europske unije br. 5 066 113

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. veljače 2021. u predmetu R 2813/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 58. stavka 1. točke (a), članka 58. stavka 2. i članka 18. stavka 1. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EU) 2017/1001, i članka 19. stavka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625, u vezi s člankom 10. stavkom 3. Delegirane uredbe Komisije 2018/625;
  - povreda članka 94. stavka 1. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR